

ת"ד 1313/04/19 - מדינת ישראל נגד עלי אלעווודה - בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 1313-04-19 מדינת ישראל נ' אלעווודה
תיק חיצוני: 331349/2018

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
המבקש	עלי אלעווודה - בהעדר ע"י ב"כ עו"ד אלקרינאוי עלי - בהעדר

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 15.7.19 לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לאישור המסירה הסרוק בתיק בית המשפט, איש דואר העונה לשם השאם זבידאת הגיע ביום 24.4.19 לביתו של המבקש בישוב דריג'את, ולאחר שזה סרב לקבל ממנו את הזימון, בוצעה הדבקה של ההזמנה בביתו.

המבקש טוען בתצהיר כי מעולם לא הגיע הדואר לביתו, לא נמסר לו זימון למשפטו, אין זיהוי של המסר לכאורה לקבלת דבר הדואר, אין שעה של האירוע ואין חתימה פיזית של איש הדואר על אישור המסירה זולת חותמת שלו.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם אליו זומן כדין, יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

במקרה שבפני המבקש תוקף את עצם הנחת בית המשפט עת דן את הנאשם בהעדרו לפיה הוא זומן כדין למשפטו.

בחנתי שוב את אישור המסירה הסרוק בתיק בית המשפט ולמען האמת לא מצאתי בו כל פגם מהותי.

נכון כי ראוי היה שאיש הדואר השאם זבידאת גם יחתום פיזית על המסמך שהגיש ויש פגם באי חתימת אישור הדואר. יחד עם זאת, חותמת הנושאת את שמו מופיעה בבירור במסמך פעמיים, כתובת המבקש מופיעה בו באופן מודפס וכך גם תאריך המשפט אליו זומן.

איש הדואר ציין סימון X ברור ליד הרובריקה המתארת סירוב של המבקש לקבל את גבר הדואר והדבקת ההזמנה בביתו.

אין אני סבור כי לכל אישור דואר מסוג זה צריך להיות מזכר מצורף ובו תיאור הזיהוי שבוצע לנמען.

גם היעדר השעה של האירוע הוא פגם, אך אין בשני פגמים אלה (היעדר חתימה פיזית והיעדר שעה) כדי להפוך את אישור המסירה לבטל מעיקרו.

גם בהליכים מנהליים קיבל בית המשפט העליון את דוקטרינת הבטלות היחסית ולא בכל פגם בהליך מנהלי מורה בית המשפט על בטלות מלאה של ההליך כולו (ראה בעניין זה את החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 4398/99 ענת הראל נגד מדינת ישראל פ"ד נד(3)637). השאלה הרלוונטית היא מה מידת החומרה של הפגם הספציפי.

אני מוצא כי הפגמים שבאישור המסירה בפרשה זו קלים וקמה למדינה חזקה שלא נסתרה בעוצמה מספקת על ידי המבקש, קל וחומר כאשר גזר דינו ניתן ביולי 2019, הומצא לו ביום 24.7.19 בביתו (גם כאן סירב לקבל וההודעה הודבקה על ידי איש דואר אחר) ופנייה זו באה רק בסוף 2020 עם שיהוי בלתי סביר לחלוטין.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו:

הטענות לעיוות דין המתוארות בסעיף 4 של הבקשה כלליות מאוד, לא נתמכו בחוות דעת מומחה מטעם ההגנה ולפי שהבנתי מטעוני ההגנה הן נטענו מבלי שההגנה הצליחה להגיע לחומרי הראיות שבתיק התביעה, כולמר הן נשענות על דברי המבקש עצמו בלבד.

הענישה שנגזרה בתיק זה קלה ביחס לחומרת העבירות שבוצעו, ובכל מקרה אינה חורגת ממתחם הענישה הנוהג.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.